

РЕШЕНИЕ

№ 3949

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1430** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на НАП, подадена от главен юрисконсулт Б., срещу Решение № 20218821 от 03.12.2021г., постановено по НАХД № 222/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 104-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 26-Н-170/20.11.2020г., издадено от изпълнителния директор на НАП. С отмененото НП на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 30, ал. 8 от ЗХ (предишна чл.30, ал.6, изм.- ДВ, бр.69 от 2020г.).

В касационната жалба се поддържа, че нарушението е безспорно установено. Излагат се доводи, че се касае за неправилно попълване на данните от декларацията, което довело до определяне на дължимата такса по чл. 30, ал. 3 ЗХ в по-малък размер и това е предпоставка за ангажиране отговорността на дружеството на основание чл. 104, ал. 3 ЗХ. Касационният жалбоподател счита за невярно твърдението, че в НП не са изложени мотиви защо наказващият орган приема, че дружеството е следвало да попълни графи 2 и 3 вместо попълнените 4 и 5. Моли за отмяна решението на районния съд и за потвърждаване на наказателното постановление. В съдебното

заседание касаторът се представлява от адв. Й., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена по съображенията, изложени в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв. А., изразява становище, че касационната жалба е неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди доводите на страните и наведените касационни основания, както и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, след съвещание установи от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

СРС е установил, че [фирма] е организатор на моментна лотарийна игра „НОВОЛОТО“ съгласно Удостоверение за издаден лиценз № 000030-5948/30.05.2016г. При извършена проверка на подадената от дружеството декларация по чл. 30, ал. 6 ЗХ за месец януари 2020г., било констатирано, че [фирма] платило държавна такса с 93,34 лв. лева по-малко от дължимата. Конкретно, [фирма] е декларирало и внесло държавна такса в размер на 20 на сто върху общия размер на декларираните комисионни за горепосочения период, а не 15 на сто върху общия размер на направените залози за всяка игра за периода - в част IV от декларацията [фирма] попълнило стойност в лева в графи 4 („стойност на получените такси и комисионни“) и 5 („дължима държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“) в размер, съответно на 478,30 лв. и 95,66 лв., вместо стойност в лева в графи 2 („стойност на получените залози“) и № 3 („дължима държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози“). Според проверяващите служители следвало да се попълни в графа № 2 сумата от 1 260 лв., а в графа № 3 – 189 лв. Съставен бил АУАН № 072/24.06.2020г., а въз основа на който е издадено процесното НП.

Районният съд е отменил наказателното постановление поради несъставомерност на деянието, за което дружеството е санкционирано.

Решението на СРС е правилно.

Съгласно чл. 104, ал. 3 ЗХ на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 8 /преди ал.6/, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв. Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, в релевантната редакция, организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Според ал. 3 (в редакцията ДВ, бр. 105 от 2014 г.) за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в

размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони.

В случая правилно районният съд е посочил, че в НП липсват мотиви относно това защо е било дължимо попълване именно на графи 2 и 3 вместо графи 4 и 5 от декларацията. Произтичащото от разпоредбата на чл.30, ал.6 задължение е подаване на декларацията по образец в срок, а административнонаказателната разпоредба на чл.104, ал.3 ЗХ предвижда налагане на санкция за неподаване на данни или за подаване на неверни данни в декларацията. В случая не се спори, че дружеството е подало декларацията в срок, а не се прави твърдение, респективно не е доказано то да е подало неверни данни. Всъщност спорът по същество е дали правилно е попълнена декларацията. Наказващият орган обаче по никакъв начин не е обосновал тезата си, че санкционираното дружество е следвало да попълни в декларацията именно графи 2 и 3 вместо 3 и 4. Подобен извод не следва нито от нормативната уредба, нито от вътрешни указания на компетентен по прилагането на закона административен орган. Видно от декларацията, в нея също не се съдържат никакви указания кои графи следва да се попълват. При това положение не може да се приеме, че дружеството е извършило административно нарушение, поради което правилно районният съд е отменил наказателното постановление като материално незаконосъобразно и следователно решението му следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.12.2021г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104 - ти състав, по НАХД № 222/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: